

CSIKI LAPOK

Felelős kiadó: Ösv. Vákár Lajosné	Előfizetési ár:		Nyilvántartási díj: Csikszerecs, Apáti Mihály-utca 15. sz. Késiratokat nem adunk vissza. Hirdetési díjakat a legolcsóbban számítjuk. Kiadóhivatal: Csikszerecs, Apáti Mihály-utca 15. sz.	Felelős szerkesztő: vitéz Révész György
	Egész évre Félévre	Pengő 8.— Pengő 4.— Külföldre egy évre 16 Pengő. Megjelenik minden vasárnap.		

Magyar ébredés.

A Magyar Élet c. folyóirat, amely irányzatával arra tart számot, hogy mindenben a magyar életet juttatja kifejezésre, legutóbbi számában egy olyan cikket közölt, amely ellentétben van a lap felfogásával. Ha elrejtett például vagy vita céljából közölte a cikket, akkor még valahogy menthető a helyzet, különben nem tudjuk megérteni.

A nevezetes cikk, amely tulajdonképpen felelet akar lenni Somogyi Imre szektákról írt cikkére, arról értekezik, hogy szükség van lelki megújulásra, magyar ébredésre, mert a külföld (különösen a finn) már régen felébredt és mi még alszunk. A szekták figyelemestetőnek bennünket az ébredés idejére. A magyar ébredés szükségességét hirdetve egy mozgalomra hivatkozik, amely már nálunk is szép eredményeket ért el (az oxfordizmus).

Nem vonjuk kétségbe ezzel kapcsolatban a cikkíró állítását, hogy lelki ébredésre, újraszülésre szükségünk van. A történelmi helyzetünk és a magyar élet vizsgálata ezt kétségen kívül igazolja.

És az ébredést azonban ne keressük a magyarságon kívül. Miért kell egy idegen mozgalmat utánolni, amikor ez a magyar lelkiségnek nem felel meg. Nekünk nem oxfordista mozgalmakra van szükségünk, hanem magyar ébredési mozgalomra, amely vérünkkel való, önmagunk revíziójából fakad.

A magunk részéről sajnáljuk, hogy a magyar sorskérdésekben vannak, akik idegen mozgalom dicsőítésében élnek ki magukat, ahelyett, hogy önmagukba tekintenek és számolnának a magyar lelkialkattal. Sajnáljuk, hogy vannak, akik magyar ébredést akarnak oxfordista mozgalom dicsőítésével. Sajnáljuk, hogy az idegenből behozott eszme dicsőítése éppen a Magyar Élet hasábjain lát napvilágot. Ebből sok mindent megértünk és le is vonjuk belőle magunknak a végső következtetést.

Mielőtt azonban rámutatnánk a magyar ébredés helyes irányára, felhívjuk a tévutakon járókat arra, hogy a magyar életnek vannak hivatásos őrői, akik a nagyvadászatot visszautasítják és keményen őrítik a magyar élet felett.

Mert a magyar ébredésnek magyarának kell lennie. Amiként minden ember sajátosan, lelkialkatának megfelelően üdvözül éppúgy a nemzetek is saját lelki alkattal, nemzeti konstitúciójuknak megfelelően születnek újra és üdvözülnek. Sok idegen formát asztunk magunkba a gazdasági életünkben, művészetben, irodalomban most úgy látunk egy lelki kényszerűséget szerelmünknek adni. Szerencsére azonban agyunk még nem bomlott meg és a halált okozó pillát nem vesszük be.

Hogy a magyar ébredésnek lelki ébredésnek kell lennie, ebben mi is egyet értünk a Magyar Élettel. Mert minden más újraszülés csak feltületes, tartalmatlan, gépies, kívülről ránk aggatott, amely elnyomja a lelket az egyéni szabadságot, a személyiséget. Mi pedig nem akarunk robot emberek lenni, hanem az istentől kapott szabadsággal akarjuk a magyar jövőnkét szolgálni.

Örvendünk, hogy végre más berkekben is belátták, hogy nem materialista, hanem lelki újraszülésre van szükség a magyar életnek.

Hirdetjük a magyar lelki ébredés szükségességét, de ezt a magyar történelmi múlt szellemében akarjuk. És pedig annyit jelent, hogy az új jövő építését az ezeréves magyar kereszténység szellemében akarjuk. Az ezeréves magyar kereszténység pedig a kétezeréves Egyház keretében áll! Aki az evangélium alapján áll — az oxfordisták ezt kihangsúlyozzák magukról, — annak a kétezeréves Egyházat kell

valaniat, mint egyedül biztos utat, amelyen a népet jövőjének mentelnie kell. Ezt az Egyház mondotta magyarul, aki az Egyházat azonosította magát: *Én vagyok az út, igazság és élet.*

Az Egyház mindig megadja a lehetőséget az újraszüléshez. Minden évben betekintjük a világra: itt az óra a fölébredéshez! (Adventi ezent lecke.) Az Egyház belső életében is volt ilyen történelmi újraszülés. A cikkíró azonban az oxfordizmust jógatlanul hasonlítja a clunyi reformhoz, mert ez *nem a történelmi Egyházon kívül*, hanem az Egyház szellemében az Egyház keretében került elő és művelte a reformot. Mert hogy időnkint fel kell rúzni a kereszténységet, a keresztény eszmék képviselőit ezt az Egyház is elismeri, amikor egy X. Pius pápa a század elején belekiáltja a világra: *Instaurare omnia in Christo* Megújítani minden Krisztusban. De ez a jelszódat meg is jelöli mindjárt az újraszülés útját: *Újjászülés Krisztusban*, aki azt mondotta, hogy: *ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak!* S hogy el ne múljának örökélt állított igéi mellette. Azt mondotta főpóstopostónak: *készítsd vagy es én erre a készítésre építem Egyházamat.* A Krisztus alapította Egyházon semmi gonosz erő nem vehet. Törvényhozó és végrehajtó hatalmat is adott Egyházának: *akit megkötöz a földön, azt én is megkötözök az égen!* Aki a sziklára épített Egyház törvényét nem tartja be vagy más alapokat akar lefektetni, mint Krisztus, az az Egyházon kívül áll és megvetett! A gonoszság majd megkísérti az Egyház képviselőit, de Krisztus imádkozott értük: *megtérek es másokat is megőrsítetek.* A folytonos lelkialkát és újraszülésére, ébredésére való buzdítást tartalmazza az a tény, hogy Krisztus Egyházában együtt van a barátai farkassal, a buza a konkollyal, a jó halak a rossz halakkal. De jön az ítélet. A végső ítélet előtt a történelmi korzakokban bekövetkező ítéletek, amikor Isten mérlegre teszi nyáját, megrostálja gabonáját. Vannak, akik nem várják be ezt az ítéletet, hanem önmaguk felett tartanak ítéletet. Ezek a lelki ébredők, akik meghallják Krisztus szavát. Az ébredők sokszor korzakokat mozgatnak az Egyházban. Ilyen volt Cluny, Trient, XIII. Leo szentise, X. Pius eucharisztikus, XI. Pius missziós mozgalma, magyar vonatkozásban Pázmány Péter ellenreformációja, Prohaska és Bangha katolikus újraszülése, amely voltaképpen napjainkban is folytatásban van. Ezek a mozgalmak azonban mind a történelmi Egyház keretében történtek az örök Krisztus akarata szerint. Hogy mi volt a sorsuk az Egyházon kívüli újításoknak azt a történelem igazolja. Sajnos mi magyarok a bőrkön ereszük az Egyházon kívüli újítások átkát. Az a tény, hogy ma szekták ellen (Somogyi Imre szektái) küzdenek a szekták (oxfordizmus) szomorúan példázza a történelmi Egyház utjáról leterített népünk sorsát. Milyen fájó tudni azt, hogy sokan otthagyták az élővíz forrásait és ciszternák vizéből isznak!

Újból és újból hangsúlyozzuk, hogy szükség van a lelki ébredésre, de legyen ez újabb Cluny, legyen egy újabb pázmányperes újraszülés, de Krisztus akarata szerinti tisztító művelet, magyaros ébredés. Hála Istennek ez a mozgalom, amint már említettem folytatásban van: ennek jelei az évenként megújuló katolikus naggyűlés, mely mindig egy krisztusi eszme magyaros szolgálatában áll, az értékes és kedvezményező szociális mozgalmak, amelyen a hivatásrendiség, a munkásmozgalmak (Emszo Kise), agrár viszonylatokban a Kalot. — Persze ezek még csak kezdeményesések és hogy egész nemzetet átfogó mozgalmakká legyenek ehhez *egész keresztényekre való szükségünk, akik nemcsak szavakkal, de*

szavakkal is vallják Krisztus igazságait minden vonalon. Vegyük észre a bennünk lévő forrongást és ne engedjük, hogy farkasok pusztítsák Krisztus nyáját, nehogy az evangélium balgáknak hasonlitsanak, akik elfelejtettek olajat vinni magukkal, hogy ne utáíjon meg a világ lagymafüvéségünk miatt és kiköpjön a szájából. Magunknál induljon el reform a már egyszer komolyan vett krisztusi kegyelem lelkiismeretes felhasználásával!
Székely László.

A rendszeres közellátás első eredménye: a nagyobb kenyérfejadag.

November elejétől kezdve országoserte napi 25 dekagramra emelte fel a közellátási miniszter a kenyérfejadagot. A magyar közellátási politikának ez a sikere kétségkívül az egész magyar népből gazdálkodásnak egyik legnagyobb eseménye. Minden országban korlátozások vannak érvényben s nincs Európában egyetlen olyan ország sem, amelyben az illetékesek ne folytatnának szinte emberfeletti és hősi küzdelmet a mindennapi kenyér biztosításáért. A háborús eseményekkel kapcsolatban sokhelyen vártoznak, általában inkább csökkennak, mint emelkednek a kenyérfejadagok s a hatóságok minden igyekezete arra irányul, hogy a legfontosabb élelmiszer adagolása lehetőleg egyenletes s korlátozása minél csekélyebb legyen.

Magyarországon a tavalyi igen gyenge termés következtében a kormány egy évvel ezelőtt kénytelen volt a kenyérfejadagot csökkenteni. Ennek a súlyos intézkedésnek, amelyet az ország lakossága nagy fegyelmességgel és önmegtagadással fogadott, az volt a célja, hogy a rendelkezésre álló szűkös készletekkel fussa a gazdasági év végeig s így később további csökkentések elkerülhetők legyenek. A kenyérfejadag csökkentésének fájdalmas kényszerűsége azonban csak egyik intézkedés volt a közellátási miniszternek. Ugyanakkor, amikor ez megtörtént, az egész vonalon megindult a közellátás és a terménybeszolgáltatás teljes átszervezése, vagyis a szászszalekos tervgazdálkodás.

Ma években és idegen országokban általában mindig az aratási átmeneti időszak okozza a legtöbb gondot a közellátás terén. Ezekben a hetekben, amikor újgabona még nem kerülhet piacra, a régi pedig fogytán van, Európasserte napirenden szokott lenni a kenyérfejadag további lecsökkentése. Magyarországon azonban az új gazdasági év kezdetén es az új terménybeszolgáltatási rendszer hatálybaléptével egy napon, nem csökkentették, hanem felemelték a kenyérfejadagot, ami annak a bizonyítéka, hogy az egy év előtt elrendelt korlátozás helyes volt s az előrelátó politikát az átmeneti időjére készleteket tudott megtakarítani s ezzel érezhetően megnövelte a mindennapi kenyeret akkor, amikor másutt a mindennapi kenyér mennyisége még szűkösebbé vált.

Az új beszolgáltatási rend életbeléptetése óta immár hónapok multak el s a termelési csata első fejezete sikerrel zárult. Ennek következménye az, hogy november elejével sikerült a kenyérfejadagot napi 25 dekara felemelni. S amikor ezt a fontos ténytet észögeztük, nem elég rámutatnunk arra, hogy az intézkedés általános örömet okoz és igazolja közellátási politikánkat, mert meg kell emlékeznünk erről, hogy az ország gazdasági adalma és hivatalos apparátusa válllvetve együttműködött, megteremtette a rendszeres közellátást és ezért minden okunk megvan a jogos bizakodásra. Azt látjuk a felemelt kenyérfejadagból, hogy a kormányzat intézkedéssel céltudatosak és az ország társadalma nemcsak megérti, de támogatja is a kormányzatot a fennmaradásunkért vívott gazdasági harcban.

